

IX Ka 555/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Rafał Sadowski

Sędziowie: S.O. Marzena Polak

S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Ryłow

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2013r.

sprawy M. M. oskarżonego z art. 177§2 kk w zw. z art. 178 kk i art. 178a§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 27 czerwca 2013r., **sygn. akt II K 525/13**

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla pkt III , IV,
2. uchyla pkt V wyroku tylko co do kary łącznej, uznając, że orzeczone w nim warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności odnosi się do kary wymierzonej w pkt I zaskarżonego wyroku,
3. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego jemu w pkt II aktu oskarżenia, ustalając, że został on popełniony w dniu 24 lipca 2012r. oraz , że stanowi on wykroczenie art. 87§1a kw, po zastosowaniu art. 4 §1 kk na podstawie art. 87§1a kw wymierza jemu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu,
4. na mocy art. 42§1 kw wykonanie kary aresztu warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku
5. na mocy art. 87§4 kw orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia rowerów w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację prokuratora za oczywiście bezzasadną;

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych należnych za obie instancje, a całością wydatków obciąża Skarb Państwa;

IV. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz adw. D. N. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) zł brutto tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IX Ka 555/13

UZASADNIENIE

M. M. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 24 lipca 2012 r. w T. u zbiegu ul. (...)i (...)kierujący rowerem i będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie o godz. 11.37 – 0,43 mg/l, II badanie o godz. 12.05 – 0,38 mg/l, III badanie o godz. 12.19 – 0,36 mg/l, IV badanie – 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym określone w art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że nie ustąpił pierwszeństwa pieszej K. T. doprowadzając do zderzenia z tą pieszą, następstwem czego doznała ona uszczerbku na zdrowiu w postaci krwiaka przymózgowego podoponowego lewostronnego z niedowładem prawostronnym oraz złamania żeber IV i V po stronie lewej, czym działał na szkodę K. T.

tj. o czyn z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 kk

II. w dniu lipca 2012 r. w T. u zbiegu ul. (...)i (...)kierował rowerem będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie o godz. 11.37 – 0,43 mg/l, II badanie o godz. 12.05 – 0,38 mg/l, III badanie o godz. 12.19 – 0,36 mg/l, IV badanie o godz. 12.23 – 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu)

tj. o czyn z art. 178a § 2 kk

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 27 czerwca 2013 roku (sygn. akt II K 525/13):

I. uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia czynu tj. występku z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk i za to na podstawie art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na zawsze;

III. uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia czynu, z tym ustaleniem, że został on popełniony 24 lipca 2012 r. tj. występku z art. 178a § 2 kk i za to na podstawie art. 178a § 2 kk wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów rowerowych w ruchu lądowym na okres 5 lat;

V. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce orzeczonych kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie w myśl art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres 5 lat próby;

VI. na podstawie art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

VII. na podstawie art. 415 § 1 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz K. T. kwotę 2.500 złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznana krzywdę z ustawowymi odsetkami od dnia 08 czerwca 2013 r.;

VIII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. D. N. kwotę 875,60 złotych brutto tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu;

IX. zwolnił oskarżonego od uiszczenia opłaty, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł prokurator zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego.**

Wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność kary poprzez warunkowe zawieszenie jej wykonania w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynu, uprzedniej karalności za czyn z art. 178 a §1 kk, co sprawia, że orzeczona kara nie spełni wobec oskarżonego celu zapobiegawczego i wychowawczego, a także potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W związku z powyższym zarzutem prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności oraz o oddaniu oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na skutek apelacji prokuratora zaskarżony wyrok został zmieniony w kierunku sygnalizowanym przez prokuratora na rozprawie apelacyjnej.

Wyjść należy od tego, że sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzuconych mu w punktach I i II a/o zachowań nie budzi wątpliwości. Z uwagi jednak na zasadniczą zmianę przepisów wynikającą z ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie z dniem 9 listopada 2013 r., zaskarżony wyrok nie mógł się ostać w zakresie rozstrzygnięć dotyczących czynu z punktu II a/o.

Sąd Rejonowy uznając, że oskarżony dopuścił się czynu polegającego na prowadzeniu roweru po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości, skazał go za przestępstwo z art. 178a§ 2 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł na podstawie art. 42 §2 kk środek karny w postaci zakazu kierowania rowerami w ruchu lądowym na okres 5 lat.

Rozstrzygnięcie sądu meriti należałoby zaakceptować gdyby nie uchylenie z dniem 9 listopada 2013 roku przepisu art. 178a§ 2 kk oraz towarzyszące temu dodanie art. 87 § 1a kw. Na skutek zmian wprowadzonych w/w ustawą zachowanie zarzucone oskarżonemu w punkcie II a/o, które do tej pory wyczerpywało znamiona przestępstwa z art. 178a§2 kk, stanowi na gruncie aktualnie obowiązujących przepisów wykroczenie z art. 87 § 1a kw.

W związku z powyższym, sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił punkty III i IV oraz punkt V co do kary łącznej uznając, że orzeczone w nim warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności odnosi się do kary wymierzonej w punkcie I zaskarżonego wyroku.

W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie II zarzutów aktu oskarżenia sąd odwoławczy uznał oskarżonego za winnego popełnienia tego czynu ustalając, że został on popełniony 24 lipca 2012 roku oraz że stanowi on wykroczenie z art. 87 § 1a kw i za to po zastosowaniu art. 4 §1 kk, na podstawie 87 § 1a kw wymierzył mu karę 30 dni aresztu, której wykonanie warunkowo zawiesił w trybie art. 42 §1 kw na okres jednego roku.

Wymiar kary 30 dni aresztu determinowało stosunkowo wysokie stężenie alkoholu w organizmie obwinionego a także okoliczność, że oskarżony był już raz karany za jazdę samochodem w stanie nietrzeźwości. Nadto sąd odwoławczy orzekając karę najsurowszego rodzaju w maksymalnej wysokości miał na uwadze poważne konsekwencje zachowania oskarżonego. Otóż oskarżony jadąc rowerem w stanie nietrzeźwości spowodował wypadek. Naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym i nie ustępując pierwszeństwa prawidłowo idącej chodnikiem pieszej zderzył się z nią powodując u niej ciężki uszczerbek na zdrowiu. Kara w niższym wymiarze niż 30 dni bądź łagodniejszego rodzaju nie odpowiadałaby stopniowi społecznej szkodliwości jego czynu a także byłaby karą w społecznym odczuciu niesprawiedliwą i zbyt łagodną.

Jednocześnie jednak sąd odwoławczy zdecydował się na warunkowe zawieszenie wymierzonej oskarżonemu kary aresztu, kierując się analogicznymi przesłankami jakie legły u podstaw przekonania sądu meriti, iż żeby zrealizować wobec oskarżonego cele kary wystarczy orzeczenie jej z warunkowym zawieszeniem. Dotychczasowa karalność oskarżonego nie sprzeciwiała się warunkowemu zawieszeniu zważywszy, że poprzedni wyrok zapadł przeszło pięć lat temu. Oskarżony zasługuje na szansę w postaci dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia. Dodać należy, że

taka decyzja nie wywoła u oskarżonego poczucia bezkarności. Niewątpliwie odczuje on konsekwencje niniejszego skazania. Poza koniecznością bezwzględnego przestrzegania porządku prawnego w okresie próby oraz ograniczeniami wynikającymi z bieżącej kontroli kuratora sądowego, oskarżony ma zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na zawsze (punkt I zaskarżonego wyroku) oraz obowiązek o charakterze finansowym w postaci konieczności zapłaty pokrzywdzonej kwoty 2.500 złotych tytułem zadośćuczynienia za wyrządzoną jej krzywdę.

Nadto sąd odwoławczy za czyn z punktu II a/o orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 87 §4 kw zakaz prowadzenia rowerów w ruchu lądowym na okres 3 lat. Orzeczenie w/w środka karnego było konieczne bowiem oskarżony zagraża bezpieczeństwu w ruchu drogowym, o czym świadczą najdobitniej okoliczności zdarzenia stanowiącego przedmiot osądu w sprawie.

W pozostałym zaś zakresie zaskarżony wyrok Sąd Okręgowy utrzymał w mocy bowiem apelacja prokuratora była oczywiście bezzasadna zaś nie zachodziły żadne uchybienia mogące stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze stanowiące podstawę do uchylenia bądź zmiany wyroku z urzędu w dalszej części.

O kosztach sądowych za drugą instancję sąd odwoławczy orzekł na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonego z obowiązku ich uiszczenia i obciążając wydatkami postępowania odwoławczego – w tym kosztami nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu - Skarb Państwa, gdyż przemawiają za tym względy słuszności albowiem postępowanie odwoławcze toczyło się a zaskarżony wyrok uległ zmianie z przyczyn niezależnych od oskarżonego tj. z powodu zmiany przepisów.